

سوره پنجاه و سوم - نجم

این سورن در مکه نازل شده و ۶۲ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به ستاره چون فرود آید. که هم صحبت شما (یعنی محمد) نه گمراه گشته و به راه باطل رفته است. و نه از روی هوای نفس سخن می گوید! این جز وحی نیست که بر او وحی می شود. (فرشته) نیرومندی آن را به وی بیاموخت. که صاحب توانائی و خلقت استوار است. و او در افق بالا بود. آنگاه نزدیک و نزدیکتر شد. پس به فاصله دو سر کمان یا نزدیکتر رسید. و وحی کرد بر بنده خدا آن چه را که وحی کرد. دل او (محمد) تکذیب نکرد آن چه را دید. آیا درباره آن چه او دیده است با وی مجادله می کنید؟ و محققاً او یک بار دیگر وی را دید. نزد "سدره المنتهی" که بهشت آرامگاه نزدیک آن است. آن دم که سدره را پوشانیده بود آن چه پوشانیده بود. نه دیده او خیره گشت و نه منحرف گردید. همانا برخی از آیات بزرگ پروردگار را دید. (۱ - ۱۸)

آیا "لات" و "عزی" را دیدید؟ و سومین دیگر "منات" را؟ آیا پسر شما راست و دختر خدا را؟ این قسمت بندی ظالمانه است. بت ها جز نام هائی نیستند که شما و پدران بر آن (اشیا) داده اید و خدا دلیلی درباره آن نازل نکرده است. غیر از گمانشان و آن چه را که دل هایشان خواهد پیروی نمی کنند در حالی که از پروردگارشان هدایت به سویشان آمده است. آیا آدمی هر چه آرزو کند برایش میسر می شود؟ و سرای این جهان و آن جهان خدای را می باشد. و چه بسیار فرشتگان در آسمان ها که شفاعتشان کاری نمی سازد مگر پس از آن که خدا اجازه دهد درباره هر کس که خواهد و خشنود باشد. همانا کسانی که به آخرت ایمان ندارند فرشتگان را به نام دختران می خوانند. آنها بدان علم ندارند و جز گمان را پیروی ننمایند و گمان هرگز به جای حق به کار نیاید. پس از هر کس که از ما روی برتابد و جز زندگی این دنیا نخواهد روی برگردان. این غایت دانش آنهاست و پروردگارت بهتر داند چه کسی از راه او گم شده و چه کسی هدایت یافته است. هر چه در آسمان ها و زمین است متعلق به خداست. کسانی را که بد کرده اند در مقابل اعمال آنها کبیر دهد و کسانی را که نیکی کرده اند پاداش نیکو عطا فرماید. همان کسان که از گناهان بزرگ و کارهای بد اجتناب نمایند مگر گناهان کوچک، که پروردگارت صاحب مغفرت وسیع است. او به حال شما داناتر است و در آن دم که شما را از زمین آفرید و آن دم که شما جنین هائی در رحم های مادرانتان بودید. شما خود را به پاکی مستانید او خود به حال کسی که تقوی پیش گرفته است داناتر می باشد. (۱۹ - ۳۲)

آیا کسی را که از ایمان رویگردان شده دیدی؟ که اندکی صدقه داد سپس آن را قطع کرد^۱. مگر علم غیب پیش اوست که می بیند؟ یا بدان چه در صحف موسی است خبرش نداده اند. و نیز آنچه در صحف ابراهیم و فاکردار است. که هیچ باربرداری بار گناه دیگری را بر نمی دارد. و این که انسان را جز حاصل سعی و کوشش وی چیزی نباشد. و این که به زودی نتیجه کوشش وی دیده می شود آنگاه به سزای هر چه تمام تر جزایش دهند. و این

۱. نوشته اند این شخص ولید بن مغیره نام داشت که در بعضی از کارها از پیامبر پیروی می کرد و احسان می نمود. مشرکان گفتند چرا چنین می کنی گفت از عذاب خدا می ترسم. یکی گفت قسمتی از ثروت و مالت را به من بده و من در قیامت گناه تو را به گردن می گیرم. او هم چنان کرد و راه احسان و صدقه را بر خود بست!

که بازگشت همه به سوی پروردگار تو است و این که اوست که بخنداند و بگریاند. و این که اوست که می‌میراند و زنده می‌گرداند. و این که اوست که دو جنس نر و ماده آفرید، از نطفه‌ای که در رحم ریخته شود. و این که آفرینش دیگری نیز برای اوست. و این که اوست که قوم عاد نخستین را هلاک کرد. و قوم ثمود را که از آنها کسی باقی نگذاشت. و پیش از آن که قوم نوح را، که ستمگارتر و سرکش‌تر بودند. و (شهرهای) مؤتفه را نغونسار کرد. پس پوشانید آن را بدان چه پوشانید (یعنی سنگباران). (۳۳ - ۵۴)

پس تو (ای انسان) به کدامیک از نعمت‌های پروردگارت تردید می‌کنی؟ این (محمد) بیم‌رسانی همانند بیم‌دهندگان پیشین است! نزدیک آمد رستاخیز! جز خدا کسی نتواند آن را ظاهر سازد! آیا از این سخن عجب دارید؟! و می‌خندید و گریه نمی‌کنید؟! و شما غافلید! خدای را سجده برید و پرستش کنید! (۵۵ - ۶۲)